

Prejudiciálne otázky

Ako treba vykladať článok 4 ods. 1 nariadenia (ES) č. 864/2007 ⁽¹⁾ o rozhodnom práve pre mimozmluvné záväzky (tzv. RÍM II) v časti, kde sa stanovuje, že „mimozmluvný záväzok vyplývajúci z civilného deliktu“ sa spravuje „právnym poriadkom krajiny, na území ktorej vznikla škoda“? Konkrétne:

1. Ako sa má vykladať pojem krajina, „na území ktorej vznikla škoda“ podľa článku 4 ods. 1 nariadenia (ES) č. 864/2007 vo vzťahu k žiadosti o náhradu materiálnej a nemateriálnej ujmy, ktorej sa domáhajú blízke osoby obete smrteľnej dopravnej nehody, ku ktorej došlo v štáte súdu, konajúceho vo veci, ak majú títo rodinní príslušníci bydlisko v inej členskej krajine Európskej únie, pričom v tejto krajine predmetnú ujmu utrpeli?
2. Predstavuje materiálna a nemateriálna ujma, ktorú utrpeli v krajine svojho bydliska blízke osoby obete smrteľnej dopravnej nehody, ku ktorej došlo v štáte súdu, konajúceho vo veci, na účel uplatnenia článku 4 ods. 1 nariadenia (ES) č. 864/2007 „škodu“ podľa prvej časti článku 4 ods. 1 alebo „nepriame následky“ v zmysle druhej časti tohto ustanovenia?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 z 11. júla 2007 o rozhodnom práve pre mimozmluvné záväzky (RÍM II) (Ú. v. EÚ L 199, s. 40).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court of Ireland (Írsko) 25. júla 2014 –
Maximillian Schrems/Data Protection Commissioner**

(Vec C-362/14)

(2014/C 351/06)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

High Court of Ireland

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Maximillian Schrems

Žalovaný: Data Protection Commissioner

Prejudiciálne otázky

1. Pri konaní o sťažnosti predloženej nezávislému úradu, ktorý má podľa zákona úlohu dohliadať a vynucovať uplatňovanie právnych predpisov v oblasti ochrany údajov, ktorá sa týka toho, že osobné údaje sa prenášajú do tretej krajiny (v tomto prípade Spojených štátov amerických), ktorej zákony a prax údajne neposkytujú dostatočnú ochranu dotknutej osobe, je tento úrad absolútne viazaný zistením Únie uvedeným v rozhodnutí Komisie z 26. júla 2000 (2000/520/ES ⁽¹⁾), ktoré znie v opačnom zmysle, a to vzhľadom na články 7, 8 a 47 Charty základných práv Európskej únie (2000/C 364/01 ⁽²⁾) a ustanovenie článku 25 ods. 6 smernice 95/46/ES ⁽³⁾?
2. Alebo subsidiárne môže a/alebo musí tento úrad viesť vlastné vyšetrovanie v tejto veci vzhľadom na vývoj skutkových okolností, ku ktorému došlo odvtedy, ako bolo rozhodnutie Komisie prvýkrát uverejnené?

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie z 26. júla 2000 v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES o primeranosti ochrany poskytovanej zásadami „bezpečného prístavu“ a súvisiacimi často kladenými otázkami vydanými Ministerstvom obchodu USA (oznámené pod číslom dokumentu C(2000) 2441) (Ú. v. EÚ L 215, s. 7; Mim. vyd. 16/001, s. 119).

⁽²⁾ Charta základných práv Európskej únie (Ú. v. EÚ C 326, 2012, s. 391).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EHS z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. EÚ L 281, s. 31; Mim. vyd. 13/015, s. 355).